

Någonstans mitt i mellan: Småbarnsföräldrars röster i ett blandområde i Trollhättan

En rapport av Rebecka Ljunggren, som del av samverkan mellan Högskolan Väst & Trollhättans Stad

Trollhättans Stad

Innehåll

Inledning.....	2
Syfte.....	4
Metod	5
Resultat & Diskussion	6
Boendepreferenser	6
Trygghet	9
Skola.....	12
Barriärer	15
Avslutande diskussion	19
Slutsatser	22

Inledning

Denna rapport kommer gentemot en bakgrund av mångårig samverkan mellan Högskolan Västs Forsknings-och utvecklingsmiljön Samskapande Hållbara Samhället (SHS) och Samhällsbyggnadsförvaltningen på Trollhättans Stad, varav samarbeten resulterat i flertalet rapporter finansierade med stöd av Delegationen mot Segregation (Delmos). Delmosprojektet som genomförts 2021-2022 har sin bakgrund i Trollhättans Stads Mål- och resursplan 2020-2023 (MRP), antagna Hållbarhetspolicys och Strategi för Social hållbarhet. Högskolan Väst och ansvariga författare och forskare presenterar rapporten *“Stadsdelsexperter – Invånares röster i ett blandområde i Trollhättan”* (Karlsson et al. 2022). Rapporten *“Någonstans mitt i mellan” – Småbarnsföräldrars röster i ett blandområde i Trollhättan* har framställts vid sidan av ordinarie projekt, som en del av det större samverkansarbetet mellan Högskolan Väst och Trollhättans Stad varav jag, som en del av mastersprogrammet Arbetsintegrerat Lärande i Politiska Studier deltagit i projektet som praktikant samt självständigt producerat denna rapport.

Med mål av en djupare förståelse för stadens invånare och deras preferenser i relation till sin bostad och bostadsområde så har 7 småbarnsföräldrar intervjuats. Samtliga intervjuade småbarnsföräldrar är bosatta i området Innovatum – Norra Skoftebyn –

Pettersberg (INSP) området. Det är föräldrar med varierade bakgrund, varierat antal personer i hushåll, blandade åldrar och kön. De är alla föräldrar till ett eller fler barn under 6 års ålder. Det finns ett stort intresse i att lära sig mer och förstå hur kommunen kan motverka och minska segregation, vilket i enlighet med MRP och Strategin för Social hållbarhet är ett övergripande fokus för Trollhättans Stad med mål på att öka jämlikheten i staden. Det finns tillika ett värde i att förstå mer om segregation utifrån ett invånarperspektiv, vilket lägger grunden för denna rapport som utgör sig i berättelser från 7 invånare.

Gruppen småbarnsföräldrar definieras i denna studie som föräldrar som har ett eller fler barn mellan 0-6 år. I en studie av Niedomysl (2008) visade det sig att föräldrar i Sverige till yngre barn lägger större vikt på närhet till personer de har relation till, upplevt barnvänliga områden, områdets rykte och upplevt lugn i jämförelse med personer som har äldre barn eller inga barn alls. Hushåll med barn äldre än 13 år hade liknande boendepreferenser i jämförelse med de hushåll utan barn, varpå småbarnsföräldrarna konstateras ha avvikande boendepreferenser i jämförelse med den övriga befolkningen. Gruppen småbarnsföräldrar är således en grupp som i studier visat sig ha stora preferenser i relation till både varför de väljer att flytta och varför de stannar kvar på platsen de bor.

I rapporten "Segregationen i Trollhättan" (Sunnemark et al) så undersöks segregationen i Trollhättan och man kan konstatera att Trollhättan är segregerat utifrån ekonomisk standard och etnisk bakgrund, samt att bostadssegmentering som i Trollhättan är en bidragande faktor till segregationen genom koncentration av vissa typer av bostäder i olika områden, hyresrättstäthet i särskilda områden respektive områden som domineras av ett eget ägande.

I "Stadsdelsexperter - Invånares röst i ett blandområde i Trollhättan" (Karlsson et al. 2022) så använder forskarna ett potentiellt blandområde eller ett område med större potential för integration som fallstudie. Med bakgrund i de mått som "Segregationen i Trollhättan" (Sunnemark et al 2020) tagit fram så vändes blicken mot de områden som hade större grad av blandning av ekonomisk standard, etnisk bakgrund och bostadsmöjligheter, kallat i rapporten för "buffertzoner". I ett försök att lära sig mer om segregationen i Trollhättan som en angelägenhet för hela staden, inte endast för invånare i en viss typ av område, så söker sig rapporten "Stadsdelsexperter - Invånares röst i ett blandområde i Trollhättan" att fördjupa kunskapen kring så kallade blandområden i koppling till invånarnas upplevelse, förväntningar och identiteter kopplade till platser i staden samt platsen där de bor, vistas och lever sina liv. Det området som agerar fallstudie i rapporten är Innovatum - Norra Skoftebyn - Pettersberg. (INSP) Området har identifierats utifrån statistiska mått och mätbara indikatorerna så som ekonomisk

standard, svensk/utländsk bakgrund, boendeform, utbildningsnivå, valdeltagande visar ett mönster där INSP-området har statistiska likheter med kommunen som helhet.

Läs mer om begreppet blandområde, om stadsdelsexperter & tidsrumslig analys i "Stadsdelsexperter - Invånares röst i ett blandområde i Trollhättan" (Karlsson et al 2022)

Syfte

Syftet med denna rapport är att djupare illustrera småbarnsföräldrarnas upplevelser och boendepreferenser utifrån att de alla bor i ett potentiellt blandområde. I målsättningen finner rapporten att öka kunskapen om invånarnas upplevelse av den fysiska platsen de har bosatt sig på i relation till stadens segregation, för att på sikt med hjälp av en ökad förståelse kunna agera för att minska och motverka segregation och öka möjligheterna för agerande mot en mer blandad stad och stadsdelar.

Metod

Under några veckors tid så annonseras deltagande som stadsdelsexpert till en undersökning och sedermera rapport utförd av Högskolan Väst i samverkan med Samhällsbyggnadsförvaltningen på Trollhättans Stad. Annonsering skedde via stadens egna Facebook och via affischer, samt i Högskolan Västs kanaler. Sammanlagt 61 personer sökte för att delta som stadsdelsexpert. Av dessa valdes 10. Ur samma urval av personer så kontaktades även 7 personer som uppgett i sin ansökan att de var föräldrar till små barn. Dessa informerades att de inte blivit utvalda som stadsdelsexpert och att de i stället har möjlighet att delta som intervjuperson som förälder boende i området. Samtliga 7 tackar ja till att delta. De tilldelas ett presentkort på City Trollhättan á 2000 kr för sitt deltagande.

Utöver att intervjupersonerna uppgett att de är föräldrar så väljs även personerna utifrån att skapa en variation i underlaget. De har växt upp på olika platser, vissa är födda i Trollhättan och andra inte. Det är blandning mellan kön, 4 kvinnor respektive 3 män. I gruppen är det även 2 gifta par där både mannen och kvinnan sökt in för att delta i undersökningen. Trots ett stort intresse att delta så finns det begränsning i urvalet, bland annat finns det inga småbarnsföräldrar som anmält sitt deltagande som är bosatta i Innovatum-område samt ett begränsat antal personer som uppger att de bor i hyresrätt. I denna rapport så bor 6 personer i egenägd villa och 1 person i

hyresrätt. Detta betyder inte att det inte finns småbarnsföräldrar i området som bor i Innovatum tillika i bostadsrätt eller hyresrätt, men att denna grupp inte anmält sitt deltagande i samma grad som de boende i villa. Orsak till detta kan till exempel vara att de inte skulle nåts av marknadsföringen av deltagande i studien i samma utsträckning.

När intervjupersonerna, från och med nu kallade småbarnsföräldrarna som grupp, tackat ja till att delta så informeras de om studien och om informerad medgivande till deltagande i studien. Intervjutillfälle bokas in utifrån småbarnsföräldrarnas individuella möjlighet till deltagande. Samtliga intervjuer sker under december 2021 och januari 2022. Med anledning av Corona-pandemin så sker 5 intervjuer på distans via videosamtal och 2 intervjuer sker i ett mötesrum på stadshuset. Intervjuerna har en varierad tidsåtgång, med den kortaste intervjun på ca 30 minuter och den längsta på ca 1h 30 minuter.

Småbarnsföräldrarna informeras igen under intervjun att intervjun spelas in och om hur materialet kommer hanteras, om sin anonymitet och om hur intervjun kommer gå till. Föräldrarna ställs frågor om sin bostad och bostadsområde, om deras användande av platser som småbarnsföräldrar, och om hur de och deras barn upplever platser. Intervjuerna är semi-strukturerade och utgår ifrån intervjufrågor men är öppna i formen för att intervjupersonen fritt ska kunna berätta om sig själv och sin familj.

Resultat & Diskussion

Nedan presenteras resultat från de djupintervjuer som är genomförda med föräldrarna. I resultatet finns citat från föräldrarna samt sammanfattningar från föräldrarnas berättelse. Kapitlet har delats in i de teman som återkom under intervjuerna med föräldrarna.

Boendepreferenser

Majoriteten har flyttat från lägenhet till villa i Skoftebyn eller Karlstorp. Många av föräldrarna beskriver att de började leta hus med anledning av sin växande familj, ett behov av en större bostad och tomt. Den enda föräldern som bor i en hyresrätt bor i ett radhus i området. När föräldrarna har letat efter hus så är det några föräldrar som kollat på hus i andra delar av staden men bestämt sig för sin nuvarande bostad baserat både i det den privata bostaden och den offentliga miljön runt om. Föräldrarna resonerar kring deras barns behov kopplat till platsen man väljer att bo på, med möjlighet till trädgård för aktiviteter och egna rum för barnen. Samtliga föräldrar hänvisar till sina barn som anledning till att de flyttat till området, både utifrån möjligheten till större bostad och den möjligheten till trivsel i området.

Några av de föräldrar som bott i Trollhättan tidigare har uppfattningar om området de väljer att flytta till som ett lugnt och tryggt område med mycket barnfamiljer. Några av föräldrarna beskriver att de har vänner som bor i området som skapat en bild av området som en trevlig och barnvänlig plats, andra

har egna upplevelser från egen barndom där man haft vänner eller familj i området som skapat en positiv känsla. Man upplever att området har en stor närhet till skolor och natur samt att området har goda möjligheter för att via gång, cykel, buss eller bil ta sig till andra delar av staden, främst centrum som beskrivs upplevas nära. Alla föräldrar beskriver en stor uppskattning för den centrala stadens lekplatser och flera beskriver att de ofta är där med sina barn. Med goda möjligheter till förflyttning så upplever föräldrarna att det är en plats som barnen kan växa upp i då det finns en större möjlighet till frihet för barnens rörelse. Till exempel så kan barnen självständigt ta sig själva till gymnasieskolor eller fritidsaktiviteter utan behov för skjuts. Det som flertal av föräldrarna berättar om är att uppfattning om området spelar roll i vart man beslutar att bosätta sig. Man skapar sig den egna bilden utifrån berättelser och upplevelser från andra boende eller den uppfattningen som skapats under uppväxten i Trollhättan. Utöver trivseln i egna privata miljön så är det många som hänvisar sin trivsel i området till den offentliga platsen så som naturområden, lekplatser och stråk.

Ingen av föräldrarna som intervjuats bor i lägenhet i området, utan 6 av föräldrarna bor i villa och 1 förälder bor i ett hyrt radhus. Samtliga föräldrar resonerar om behovet för en större bostad som en av motivatorerna till flytt. Under intervjuerna så redogör inte föräldrarna för familjens inkomst eller ekonomiska situation. Enligt Hemnet så är snittpriset i median på slutpriserna på villor köpta i

området och angränsande stadsdelar de senaste 36 månaderna 3 499 000kr, mellan 2,3 miljoner och 4,8 miljoner kronor vid skrivande stund (Hemnet, 2022). Några av föräldrarna resonerar även under intervjuerna att de tror att villorna kommer vara dyrare framöver. I den beskrivna upplevelsen av området så visar föräldrarnas berättelser på att det finns ett upplevt välstånd i området, som även kan vara bidragande till den popularitet som föräldrarna beskrivit området har. Föräldrarna har haft ekonomisk möjlighet att bosätta sig i området.

Det är några av föräldrarna som har funderat kring områdets uppbyggnad i relation till segregation och andra relaterade sociala frågor. Man resonerar kring upplevelsen av området som ett "mitt i mellan".

"Det var där vi såg oss själva bo av flera olika anledningar, nära till sport, nära till aktiviteter, ändå inte i stan, ändå inte i Björndalen, eller Kronogården utan liksom något mitt i mellan. Båda delarna."

"När vi kollade hus så kollade vi jättemånga hus i Skoftebyn, vi kollade inga hus i Strömsund inga hus i borta i Stavre, inga delar där borta. Vi har familj som bor i Kronogården, Lextorp och vi vill ha nära till dom, och nära till den. Vi är själva engagerade i den här X (religöst samfund), nära oss. Och dom delarna är viktiga för oss, så vi kollade mycket på sådana grejer. Och ville ha blandningen, i grannområdet. Kanske det är blandat i Strömsund i vissa delar också, jag vet inte för jag är inte så insatt. Jag vet inte hur det är i Stavre eller

halvorstorp heller, inte så insatt där heller. inte i Lyrfågeln, dom delarna, vi tittade inte ens åt det håller. Utan det var faktiskt Skoftebyn, Eriksro, dom delarna. Som vi kollade bland. Sen var det en tillfällighet att det blev just Karlstorp."

En förälder går djupare och beskriver att barnens upplevelse i stadsdelen påverkar i deras val av plats för sin bostad.

"När vi har tittat om vi skulle bli erbjudna tomtplats då skulle vi vilja bo i ett område som inte är för avlägset, men att det finns blandning. För oss är det jätteviktigt att det finns. av alla delar."

R: Varför är det så viktigt? Är det för barnen?

"Jag tycker det är viktigt dels för barnen men också för samhörigheten. Vi uppfostrar våra barn utifrån vår religion och traditioner. Men jag tycker det är lika viktigt att dom får alla delar. Och bo i ett helt svenskt område så skulle mina barn sticka ut. Att bo i ett helt segregerat område hade mina barn stuckit ut. Dom behöver få blandningen, det vill jag, det berikar, det får dom att bli fina människor."

En förälder söker sig till hus från lägenhet i centrala staden.

"Grunden är det var väl egentligen hus, villa. Som var grejen med egen, framför allt med egen trädgård och liknande för barnen. Och på lagom avstånd från stan, och då faller ju vissa andra stadsdelar bort, typ. Så det var väl egentligen liksom Skoftebyn, Egena hem, där vi var och letade framför allt, vi var lite i Stavre också men där hittade vi inget jätteintressant. Jag tror inte vi var i

Strömsund någonting och kollade hus faktiskt. Vi var ganska inne på Skoftebyn redan från början, det hänger väl ihop med sen man flyttade hit har det varit, "Strömsund är det fina området. Kronogården är det förfallna dåliga området". Egna hem är också lite finare, även om det ligger mer centralt och så ligger Skoftebyn någonstans mitt emellan. Ett bra område, men inte Strömsund och inte Sylte eller Kronogården. Och det är väl någonstans där man har fått intalat sen man flyttade till Trollhättan liksom. Men grunden är liksom att vi var på jakt efter en villa och då är det lite och inte för långt ifrån stan."

När föräldrarna intervjuas så informeras de om det utvalda området, INSP, och området inte upplevs blandat. En förälder berättar att upplevelsen är att området internt är uppdelat, med en högre koncentration hyresrätter i Karlstorp och större andel villor i Skoftebyn, vilket även bekräftas i "Stadsdelsexperter – Invånares röst i ett blandområde" (Sunnemark et al). De föräldrarna som resonerar kring att vilja bo "blandat" gör detta genom en användning av andra stadsdelar som motpoler, där Strömslund beskrivs som en sida och Kronogården den andra. Man resonerar även kring att barnen berikas av att uppleva "blandningen". Barnens identitet och utveckling samt familjens trivsel ligger som center för denna beskrivelse.

I relation till beskrivningen av motpolerna "bättre" och "sämre" område så kan man se hur identitet kopplat till platsen spelar roll i upplevelsen av den som inte vill bo i

någon av dessa. Den personen identifierar sig inte med någon av de bilderna av "bättre" eller "sämre" områden, där det "bättre" området kan uppfattas som fientligt gentemot det "sämre" området. Personen vill möjligtvis till större del identifiera sig med en plats som de ser som mitt i mellan, där man är till större del accepterande av de personer som upplevs bo i det "sämre" området men inte nödvändigtvis identifierar sig med dem heller.

Några av föräldrarna berättar om deras upplevelse av behovet för blandning för familjens barn, men också hur andra föräldrar upplevs vara diskriminerande mot barn på "andra sidan" (Stadsdelarna Kronogården/Lextorp).

"... Jag vill att mina barn ska växa upp med föräldrar som inte bara är chefer eller ingenjörer, jag vill att mina barn pappor och mammor ska vara det som vi kallar för låginkomstintagare, pizzabagare, nu var det jätteutpekande, undersköterska, barnbiträde, jag tycker det är jätteviktigt att man får hela samhällsskiktet, alla utbildningsnivåer i området. Lite det jag kan uppleva när jag pratar med föräldrar i fotbollslaget, fotbollsklubben, jag kan bli mörkrädd. Sitter mer i ungdomssektionen för att vi är två föräldrar som representerar killarnas lag, tränarna har inte tid. Hur man pratar om barnen på andra sidan 45:an. Alltså bara där tänker jag, det är så många andra delar som spelar in, men "dom barnen som stökar, det är dom som går genom vårt område". Nå det är era barn som går runt och kastar äpplen. Men dom kastar på era grannar längre ner."

4 av 7 föräldrar tror att de bor kvar i området om 10 år. Ett av föräldraren står i kö för tomtplats men är osäkra på om den tomtplatsen skulle finnas på en plats där de vill bo. Det andra föräldraren upplever att de båda är mer för storstadslivet och att de kommer så småningom flytta tillbaka till Göteborg. Föräldern som bor i radhus letar hus med sin sambo i både Trollhättan, Vänersborg och Uddevalla och upplever att husen i hennes nuvarande området är för dyra och inte har tillräckligt stora trädgårdar. Av de föräldrarna som tror att de kommer bo kvar om 10 år så finns det en viktig bild av en rörelsefrihet som påverkar möjligheten att leva länge i området. Förflyttningsmöjligheterna för både barn och vuxna beskrivs som goda, och att dessa möjligheter öppnar upp för ett större användande av stadens rum. Är inte behoven uppfyllda inom området så vittnar föräldrarna om att resan in till stan eller till andra platser i staden möjliggöra att kunna leva på en plats men både jobba, studera och besöka aktiviteter på andra platser. Den upplevda närheten och ökade tillgängligheter främjar möjligheten att familjen bor kvar längre.

Av de som tror att de kommer bo kvar så beskriver de sin egen trivsel och barnens trivsel, samt möjligheterna med närheten till "det allra mesta". När man frågar föräldrarna vad som hade gjort så att familjen flyttar ifrån sitt område så är svaren snarlika varandra. Ökad kriminalitet, ökat stök, brinnande bilar säger en förälder. Otrygghet, kriminalitet, droghandel, social misär och missbruk säger en annan. Förändringar på

arbetsmarknaden, ett hyreshus på granntomten, skadegörelse, nedläggning av skolorna säger den tredje. Ingen av föräldrarna tror att sådan negativ utveckling kommer att ske i området. Många av de negativa utvecklingsmönster som föräldrarna beskriver härleds till sociala frågor så som kriminalitet och missbruk som i sin tur leder till en större otrygghet. Ingen av föräldrarna beskriver att de skulle flytta om det blev "för fint" eller mindre blandat som de tidigare beskrivit andra stadsdelar som.

Trygghet

Alla föräldrarna beskriver området där de bor som tryggt, och har olika tankar om hur den tryggheten både skapas och vidhålls. Många av föräldrarna tänker på trygghetsaspekter utifrån sina barn, men också utifrån hur det själva känner när de rör sig i vissa miljöer på egen hand och deras egen upplevelse. I den fysiska miljön så beskrivs tätheten av villorna och byggnader som en trygghetsfaktor. Många av föräldrarna beskriver trafik som en otrygghetsfaktor i relation till hastighet, där många har sin bostad i närhet till en väg med 50 km/h gräns. Detta påverkar hur man vågar släppa ut sina barn och husdjur. Det är flera föräldrar som önskar sänka hastigheterna i detta område.

Många av föräldrarna berättar om relationen till andra människor och sina grannar som en trygghetsfaktor. Det gäller både personer som bor i närheten

till ens egna bostad och andra bekanta och föräldrar till ens barns vänner som skapar en ökad kännedom i området som upplevs öka tryggheten för de intervjuade föräldrarna.

"Jag tycker det är jätteviktigt att byta telefonnummer, våga skriva till dom föräldrarna. Och då bor vi ändå inte två hus ifrån och då känner jag någonstans att min trygghet ökar, och då ser vi ur den aspekten att mitt grannskap blir större. Om man hade sagt att ja vilka är dina grannar, jag hade kunnat peka ut någon här borta, det är vårt grannskap. För det för mig är något annat än bara den lokala platsen. Det som skapar trygghet för mig i området, det är lite så jag växt upp. ... Jag tycker det är viktigt att veta vart barnen är för då bygger man också tillit och dom vågar röra sig och dom här delarna. Jätteviktiga."

Konceptet kring trygghet för de intervjuade föräldrarna handlar om relationen till andra, människors aktivitet i området och den fysiska miljön. Många av föräldrarna upplever en ökad trygghet i relationen till grannar, till andra föräldrar, till vänner och familj och till en generell kännedom om människorna i området. Till detta hör även hur föräldrarna vågar släppa ut sina barn till sina vänner och att genom kontakt med andra vuxna att föräldrarna har möjlighet att ha kännedom om sina barns rörelse och vart de befinner sig. För några av föräldrarna så kommer den här relationen från att lära känna andra barns föräldrar genom fritidsaktiviteter eller att barnen går i samma skola, alternativt att man aktivt sökt kontakter. Det kan även vara

trygghetsskapande att känna att man kan heja på de som rör sig i området.

Området beskrivs ofta som lugnt av föräldrarna när det kommer till upplevt stök, men att området är i liv och i rörelse. Det är många som är ute och promenerar, som är ute och går med sina hundar, och som rör sig i området. Detta nämns också som en trygghetsaspekt i att det inte är för ödsligt. Några av föräldrarna berättar om situationer där det varit stökigt enligt deras upplevelse, och i alla föräldrars berättelse så rör det sig om ungdomar eller unga vuxna som beter sig på ett sätt som varit störande för familjerna. En förälder berättar om ett exempel med unga personer som går förbi och upplevs grovt påverkade och att föräldern ringt polisen. I efterhand så hör föräldern från andra i sitt kontaktnät att även dessa sett samma ungdomsgäng men inte agerat. En annan förälder berättar om hur Syltevägen agerar som ett promenadstråk mellan Sylte och Centrum och att det vid några få tillfällen varit oroligt när ungdomar går förbi huset, bland annat har det kastats sten mot huset.

En av föräldrarna jämför känslan av rädsla i jämförelse med det området familjen bodde tidigare i centrala staden, och kopplar detta till vilka personer föräldern upplever det är som rör sig ute.

"Och sen att det är väldigt, jag har aldrig någonsin känt mig rädd på kvällen. Om jag till exempel jämför med Tingvalla, där finns det ju många olika sorters människor. Mycket eller mycket ska jag inte säga, men det finns missbruk och sådana här saker."

Man skulle ju inte, jag skulle aldrig tagit en promenad om det var för sent och mörkt. Men här känner jag, här har jag varit ute och gått, speciellt när X (barnet) var yngre, då kunde man vara ute och gå sent på kvällen för att hon inte kom till ro, det spelade liksom ingen roll. Jag behövde inte gå runt och tänka ooh, om det skulle komma någon knepig typ, du förstår hur jag menar, eller någon som är narkotikapåverkad eller sådana här saker. Så det, vi båda känner oss väldigt trygga här. Det känns som ett litet samhälle men det är ändå centralt, men om man hejar på dom som bor här."

I föräldrarnas berättelser kan man se mönster av trygghetsskapande aktivitet och otrygghetsskapande aktivitet, där grunden utgörs av upplevelsen om vilka typer av personer det är som rör sig i området och hur de människorna beter sig i offentlig miljö. Man upplever platser mer trygga där det rör sig människor som upplevs vara boende i området eller andra trygga personer, på promenader, på lekplatser och i naturen.

Tillika så finns det aktivitet av människor, främst yngre, som ökar känslan av otrygghet. Föräldern ovan berättelse om "knepiga typer" menar att det finns "knepiga typer" som föräldern upplever otrygghet inför, medan dessa "typer" inte finns i föräldrarnas eget område. Av resterande föräldrarnas berättelser så är dessa ofta ungdomsgrupper som beter sig stökigt, både genom skadegörelse så som stenkastning eller ett upplevt opassande beteende så som fylla. En av föräldrarna resonerar kring att genomfartsvägen Syltevägen som

ansluter Sylte till Centrum, där promenadstråket resulterar i att det är den naturliga vägen Syltes invånare tar mellan centrum och sin stadsdel. Föräldern påpekar att det är väldigt sällan det är något problematiskt stök, men att när det händer så är det främst på denna gångväg och att personerna som upplevs stökiga då kanske kan vara ifrån Sylte. Otryggheten i det här fallet är då skapad av personer som inte upplevs bo i området samt använder vägen som genomfart mellan stadsdelar.

Gruppen av föräldrar håller med varandra att över lag så upplevs det tryggt. I den fysiska miljön så finns det några platser som föräldrarna tar upp som otrygga, men de platserna är otrygga främst på kvällen och nattid samt under vinterhalvåret när det är mörkare. Nya Skolan, Hjortmosseparken, butiken Bojen, Blåbärsparken, Innovatumområdet, Almagärdet är specifika fysiska platser som föräldrarna tar upp. Det är främst kvinnorna som känner otrygghet på dessa platser, oftast kopplat till att man upplever att det är grupper med människor på platsen som skapar otrygghet, att det är dåligt upplyst eller att det finns är glest mellan husen.

Skola

Alla föräldrar har inte barn som ännu är i skolåldern, men alla föräldrar har något att säga om skolorna både i området och utanför. Det är en fråga som det pratar mycket om och det är många föräldrar som berättar om vad de har hört om skolorna, både från bekanta och i media. Många av föräldrarna är nöjda med skolan där deras barn går.

Ett av föräldraparen bodde tidigare i Lextorp och både mamma och pappa berättar om upplevelsen av den skolan som deras äldsta barn skulle ha gått på om de hade bott kvar. Familjen gjorde ett aktivt skolval och sökte till Hjortmosseskolan men fick ingen plats där utan deras barn får först en plats på Lextorpsskolan.

" Så var det dags att söka skola för X (barnets namn) och vi föll ju till Lextorpsskolan. Vi gjorde aktivt skolval och sökte Hjortmosseskolan, utifrån att vi hade läst på, vi ville att våra barn i en skola där det finns både invandrare men också svenskar. /.../ För mig var det viktigt att ha blandningen och inte gå en hel-svensk skola. Eller bara helt segregerad. "

Föräldrarna gick på ett föräldramöte innan deras barn skulle börja på skolan.

" Det första man möttes med, nu kommer vi på föräldramöte och alla har tolk förutom vi. Det kändes jätte, vi har ändå jobbat med mycket olika människor men har aldrig varit med om det, oj liksom hur ska liksom X(barnets namn) få sina behov, tillgodoses, det hade varit mycket skrivelser, väldigt dålig lärartäthet med utbildade lärare, så

det var nog den samlade bilden. Vilket var tråkigt, jag och mina syskon är uppvuxna där, det var blandade grupper, vi var många som kom från olika delar av världen, inte bara etniska svenskar i skolan. Men det har förändrat sig jättemycket från när vi var barn och gick där till idag. Det var nog mer det, vi känner inte att vi inte kan lita på att han kommer få allt där. "

" Kom därifrån helt gråtfärdig, första gången det har hänt mig, jag var den enda föräldern där barnen skulle börja i förskoleklass som inte behövde tolk. Det var en fingervisning, jag vill inte att mitt barn ska backa i sin svenskundervisning eller backa i sitt, inte i sitt beteende men risken för att hamna i sådana kretsar är större ju mindre föräldrar som är insatta i hur samhället fungerar och alla dom här delarna."

När familjen flyttar till Karlstorp så får barnet automatiskt en plats på Hjortmosseskolan då deras bostad ligger i upptagningsområdet för den skolan och barnet går där idag med ett av sina syskon. Båda föräldrarna beskriver att de är väldigt nöjda. Att skolan är en viktig fråga för föräldrar är konstaterat, där barnens trivsel och utvecklingsmöjligheter ligger som centralast i frågan. Båda föräldrarna beskriver en sorg över att de upplever att skolan inte kommer kunna svara på deras barns behov, både i form av resurser och i sitt sociala nätverk. Man hänvisar både till barnets möjlighet att utvecklas och kring de föräldrar som har barnen på den skolan samt de barnen som går där, att föräldrarna inte är insatta i samhället på

samma sätt och att barnen har större chans att hamna i kretsar som upplevs negativa. När familjen flyttar så menar båda föräldrarna att det främst gäller behovet av annan bostad, men att skolfrågan spelat in i deras val. Familjen har ett större kapital, både socialt i möjligheten att kunna prata och förstå svenska men också ekonomiskt att köpa en villa i ett annat område, som skapat en större valmöjlighet i vilken skola deras barn hamnar på. Föräldrarna kan således i deras negativa upplevelse av skolan ha möjligheterna att välja bort just den skolan, även om de båda beskriver att de önskat att situationen var annorlunda. Den negativa upplevelsen av skolan och en ökad oro för att barnens behov och utveckling kan leda till, med det här föräldraparet som ett illustrativt exempel, att fler föräldrar med ett socialt och ekonomiskt kapital lämnar utsatta områden varpå segregationen ökar i det området när föräldrar med större möjligheter lämnar.

Samtliga föräldrar ser skolfrågan som viktig för barnens trivsel, sociala nätverk och utveckling. Det är en fråga som många av föräldrarna beskriver att de tänkt efter på baserat i både skolresultat, skolornas rykte och kommentarer från andra föräldrar och pedagoger. En av föräldrarna vars barn inte har börjat skolan än har funderat mycket och även besökt skolor och beskriver att familjen hört sig för bland sina bekanta som jobbar som lärare.

R: Tror du att dina barn kommer gå i skola i det här området?

”Det är jag däremot tveksam över för jag har hört så tyvärr jättenegativt om Skoftebyskolan. Det betyder inte betyda att det är negativt för oss eller så men spontant om hon skulle börja skolan idag så skulle hon inte börjat av på grund av tråkiga rykten därifrån helt enkelt. Så att, och jag vet att många som bor här går ju på Fridaskolan. Och går i förskoleklass eller då på själva skolan. Så där kommer ju våran dotter börja också med största sannolikhet, vi får se vad som händer. Det hade varit jätteskönt att ta en förskola här i närheten. Men det blir så när man hör om folk som trivs så jättebra där, det är inte jättelångt för oss att köra dit och om man tänker att, om hon går i förskolan så får hon kompisar sen när hon ska börja skolan också.”

R: Det känns ändå okej då att bo kvar i Skoftebyn och skjutsa barnen till skola länge bort?

”Ja men det tycker jag. Men jag tänker så här men om man jämför med en större stad så hade man ju fått åka jättemycket längre. Man kan ju fortfarande cykla dit, för min del, men min sambo är mer nej, ”jag tycker vi ska ta på en förskola som är här och nära”. Så att det är inget som är skrivet i sten, men med tanke på att jag har flera vänner, dels som har gått på Fridaskolan, sen känner jag folk som går på Fridaskolan. Och jag har inte hört något negativt från vare sig personal, eller så andra föräldrar som har sina barn där, så är alla supernöjda. Då går man ju på den känslan hellre än att typ, ska jag riskera att sätta mitt barn på en skola där hon inte får dom

betygen hon vill ha, och då påverkar det hela livet. Det blir så jävla stort typ. Som förälder vill man bara göra allt rätt hela tiden, men man vet ju inte. Nu har jag ändå i beräkningen, även att hon börjar där, är det inte säkert att det kommer passa just henne.”

Samtliga föräldrar ser skolan som en viktig mötesplats för sina barn och många av föräldrarna beskriver skolfrågan som central när det kommer till barnens trivsel och utveckling. Det är till stor del det som gör att många av föräldrarna gör eftersökningar, förfrågar vänner och lyssnar av i media i relation till områdets skolor. Det beskrivs att mycket information om skolornas kvalité kommer ryktesväg mellan föräldrar, där de intervjuade föräldrarna beskriver ett behov av att föräldrar generellt behöver öka sin medvetenhet kring vad som är sanning och osanning. Vissa av föräldrarna är nöjda med att deras egna barn trivs och mår bra, även om skolan deras barn går på upplevs ha ett sämre rykte. Några av föräldrarna resonerar även kring de vänskaper de ser sina barn skapa och att många av de vännerna till barnen även är bosatta i närliggande områden, vilket enligt föräldrarna öppnar lättare upp för umgänge för barnen i lägre ålder som ännu inte har en egen rörelsefrihet i staden.

Närheten till buss och till andra centrala delar av stan gör så att många av föräldrarna kan känna att deras barn kan både bli körda till skolor utanför området och när de är äldre att de själva kan ta sig till skolan utan större problem. Även fast

många av föräldrarna hyllar närheten i området så beskrivs närheten som en flexibel fråga i relation till skolan, då avståndet kan vara längre för vissa föräldrar för att få värdet av en upplevt bra skola.

Barriärer

E45:an går genom Trollhättan, och för de intervjuade föräldrarna så ligger vägen i anslutning till deras område. Positivt, säger några då påfarten öppnar upp för lättare pendling. Det går en cykelväg under vägen som förbinder stadsdelarna på andra sidan till föräldrarnas område och det finns en geografisk närhet till stadsdelarna på andra sidan av vägen. Även detta positivt, för de föräldrar och barn med släkt och vänner bosatta i dessa stadsdelar.

Föräldrarna berättar sin upplevelse av E45:an.

"Mm jag tycker att det skär sig ändå, det är ändå 45an som gör att det delar sig så, det gör att det känns att det är två olika ställen fast det är ändå så nära."

"Aa vad ska man säga, en gräns, typ en osynlig, ja man går under bron där. Aa, och jag vet ju typ när jag växte upp om man säger tonåren så där, då säger man såg i Kronogården, allmänt känt att i Kronogården bor det alkisar och invandrare typ. Och det var verkligen, verkligen... men i något hus var det så att det bodde 3 stycken som hade alkoholmissbruk och resten var invandrare liksom. Så det blir väl en sån bild som lever kvar, det får en tråkig stämpel. Så där."

"Som jag förstått det så är, när man har pratat med lite folk häromkring, att bo i Skoftebyn är lite så här jaha det är ju ändå ett av dom bättre områdena har man förstått. Jag har ju jobbat borta i Lextorp gjorde jag i ett par år, och det var ju väldigt intressant tyckte jag dom här kontrasterna

att det är inte så långt i mellan men den här andra sidan E45an, det är en sån tydlig segregering. Man kan prata mycket segregering i Göteborg jag som är uppvuxen där, men inte på samma markanta sätt som det är här. Det är verkligen en väg som skiljer och på ena sidan är det sämre och på den andra sidan är det bättre, i folkmun då. Vilket aa jag, intressant och sorgligt på samma gång. Måste jag ju säga."

R: Skoftebyn ligger ju rent geografiskt ganska nära Kronogården?

"Mm, men vi har en stor väg. Det är, det är väldigt väldigt långt bort. Det är, och det är det är intressant hur men vi människor är ganska bra på att bygga murar, även osynliga sådana. Men och, det hänger också ihop med det här med tillhörighet någonstans tror jag, att man, man är Skofteby-bo. Liksom. Det är man, man identifierar sig med platsen man bor på, och dom dom är kronogårds-bor. Eller Sylte-bor för den delen som ligger ännu närmare rent geografiskt. Och det, du är Strömslunds-bo. Du bor på Egna hem, det är viktigt liksom vart du bor, det är en del av din identitet."

Några av de föräldrar som intervjuats har tidigare bott i Kronogården och/eller Lextorp. Dessa föräldrar beskriver närheten till familj och vänner i de södra stadsdelarna som en av de positiva aspekterna och en del av valet i varför man har valt att flytta till INSP-området. En förälder berättar att barnen i deras familj har många vänner i Kronogården

och att de ofta besöker dessa, en annan berättar om hur de handlar i mataffären på Kronogården. En förälder har sina egna föräldrar på södra sidan E45:an. En förälder beskriver att de hade bott kvar i området om deras nuvarande villa hade funnits där i stället. För dessa föräldrar är Kronogården/Lextorp nära deras egen bostad och området de bor i. Barriären som beskrivs som E45:an är således inte lika stor om ens alls för de föräldrar och barn som har mötesplatser och relationer i Kronogården/Lextorp, med en viktig del där familjen och medlemmar av familjen förflyttar sig mer ofta från ena sidan vägen till den andra. Familjer som har anledningen att besöka andra stadsdelar, relationellt motiverat eller via andra viktiga behov, upplever en större närhet och tillgänglighet till stadsdelen även om de inte bor i den. De beskriver också närheten till dessa stadsdelar som en del av deras bostadspreferens, där närheten till mötesplatser och relationer prioriterats i valet av plats för sin bostad.

För de föräldrar som sällan eller mer sällan beger sig till andra sidan E45:an så beskrivs gränsen som mycket större. Den exemplifieras genom att förklara bilden av en "bättre" och en "sämre" sida av vägen, där de själva är bosatta i det tidigare. Föräldrarna medger inte om de själva har den uppfattningen, utan resonerar utifrån det som upplevs "allmänt" känt, att det är så man hör andra prata eller hur man upplever att andra ser separationen. Ingen av föräldrarna beskriver E45:an som barriär till Kronogården/Lextorp som något positivt. Ryktet, historien och bilden av

hur det är "på andra sidan" upprätthåller olikhets känslan och stärker barriären genom att föräldrarna kan anta att det är så stadens invånare ser och upplever barriären E45:an. En av föräldrarna beskriver hur identitet är viktigt i frågan, att kunna identifiera sig med sin stadsdel och vad den identifikationen betyder. Till detta kan det höra att den som är Skofteby-bo inte kan identifiera sig med den som är Kronogårds-bo, i syfte av att bibehålla sin egen identitet men också förstärka den andres. Av de föräldrarna som tidigare bott i Kronogården/Lextorp eller använder utrymmen i Kronogården/Lextorp i större utsträckning så behöver inte den identitets-klyvningen vara lika stor, eftersom det inte finns en vinnande identitet eller en "bättre" kontra "sämre" identitet. I stället kan det finnas en "blandområdes-mentalitet" där föräldrarna är och identifierar sig som användare och uppskattare av olika fysiska platser. Även föräldrarna utan användning av området kan ses visa en möjlig del av en sådan mentalitet, i beskrivning av en sorg eller besvikelse över att den negativa bilden finns kvar över de utsatta stadsdelarna, där föräldrarna identifierar sig närmare en mer accepterande identitetsbild.

Många av föräldrarna upplever att E45:an agerar som en gräns, osynlig eller synlig. Men det är inte bara vägen som skapar gränser, utan många av föräldrarna upplever även en gräns till Sylte som är anslutande till Skoftebyn.

"/.../ Asså jag tror att 45:an gör en stor del men oavsett 45:an så återigen så typ, Sylte, ligger på samma sida 45:an, men det finns ändå i min upplevelse en ganska tydlig gräns mellan Sylte och Skoftebyn. Asså om du bor i Skoftebyn eller om du bor i Sylte. Så att, och sen hänger det också ihop med, nu när man tänker efter, Sylte även om det är lite större än man tänker men Sylte är så sammankopplat med hyreshus. Där också på samma sätt som Kronogården är och Kronogården har villor och radhus och allt möjligt i Kronogården och i granngården, det heter ju Lextorp. Där finns det både radhus och villor och allting men det är så kopplat till hyreshus och det är samma med Sylte. Och då blir det en tydlig gräns, bor du i villa så bor du i Skoftebyn och bor du i hyreshus så bor du i Sylte. Så där är det lite klassmarkörer och identitetsmarkörer som är ganska intressanta."

R: Är det samma med Sylte? Finns det en gräns dit också?

"Jo, men det skulle jag faktiskt säga. Just för att det är mycket hyresrätter och så där, till exempel där vid Myrgången eller vad det heter. Där kan man känna att det är, kan känna hmm, men alltså om man går där så träffar man ju på personer alltså, det låter så vidrigt när jag ska prata om det här, men från olika klasstillhörighet. Där man märker att det är ju, personer av en, lägre socioekonomisk status. Eller typ så? Och när man går förbi där eller om vi typ går till Ica som är på Sylte, så är det ofta lite såhär, man träffar alltid på, aa men någon med en jätteaggressiv hund. Så här, någon som

håller på med något fuffens, missbruk. Och många barn som är ute. Det blir liksom en annan, och det kan man dra en parallell, i Skoftebyn då, jag har aldrig träffat på någon missbrukare. /.../"

Om skillnaden mellan hyresrätterna i Sylte och villorna i Skoftebyn; "/.../ som hyresrätt, man kanske har en lite knepig stil i fönstret, asså det är lite så bohemisk asså så här. Går man här så kollar man in i fönstren, så är det två exakt likadana ljusstakar. Det är väldigt så här, ba känns lite annorlunda liksom. Och det behöver verkligen inte vara så, men det blir ju återigen när man vet, en lägenhet för 5 år sedan kunde du få för 100 tusen. Nu går ju dom för lite mer, men dom kanske går under en halv miljon. Och så jämför du med Tingvalla, där dom kostar det trippla eller i centrum. Det blir ju, liksom, återigen. Det är svårt att få det upp-blandat, det är liksom helt omöjligt för dom personerna har inte råd att köpa något annat liksom."

R: Finns det samma barriär mot Sylte?

"Ja, det tycker jag nog. Det är jättemånga nu som, när jag har sagt att jag ska börja jobba på X(Arbeitsplats i Sylte)liksom såhär oooo, akta din bil, den kommer, ska du parkera bilen där för den kommer brännas upp. Och jag ba såhär, asså ja det kan väl hända men det kan hända vart som helst annars också. Det handlar bara om vart folk befinner sig! Men det är också hur man är, vad man har för inställning, och jag tänker så här, om man pratar om Skoftebyn är ju att många som bor här har bott här väldigt länge, dom är inbodda eller har kommit tillbaka, ee vuxit upp här själva, så att, det finns ju hos vissa en väldigt

konservativ ohörbart förhållningssätt eller synsätt. Så kanske man kan säga. I våran ålder, det är också en lite mer modernare uppdatering också om man säger så."

Till stadsdelen Sylte finns det ingen stor Europaväg som kan exemplifiera en fysisk barriär. I stället uppkommer barriären utifrån bostadsform och människorna som upplevs bo i dessa bostäder. INSP-området och större Skoftebyn är kopplat starkt till det egna villaägandet medan Sylte till större del är kopplat till lägenheter, exemplifierade av föräldrarna genom specifikt hyresrätter. Tillhörande den fysiska uppbyggnaden av bostadsformer så kommer den socioekonomiska uppdelningen hand i hand, där det är uppfattningen att till större del så bor de med högre socioekonomiska möjligheter i villa och de med lägre socioekonomiska möjligheter i lägenheter. Barriären mot Sylte återskapas genom både den fysiska möjligheten att bo, vem kan bosätta sig på platsen, samt genom den sociala aspekten av att inte identifiera sig med de som bor i annan bostadsform än en själv. I ett av citaten ovan exemplifierar upplevelsen av de olika klasstillhörigheterna genom ägandet av aggressiv hund eller någon som håller på med "fuffens" och missbruk, medan i Skoftebyn att föräldern "aldrig träffat på någon missbrukare". Föräldern kan ses att identifiera personer som bor i Sylte genom vad personer i Skoftebyn inte är, som förstärker olikhets känslan och barriären.

Några av föräldrarna beskriver hur man upplever att andra boende i området talar om den andra sidan, där man vid stök har tillskrivit det beteende till "andra barn" från andra sidan E45:an, och inte kan se sina egna barn med samma beteende. En förälder beskriver att det finns ett "konservativt förhållningssätt eller synsätt" av de boende som bott länge i Skoftebyn. Av föräldrarna så finns det en uppfattning om att området de bor i till viss del besitter en fientlighet gentemot stadsdelarna på andra sidan E45:an, som uttrycker sig genom att man uttalar sig eller på annat sätt betar sig begränsande. En förälder berättar att upplevelsen är att flyttar man in i Skoftebyn och ser för annorlunda ut gentemot den västerländska vita familjen, att den familjen inte skulle bli direkt diskriminerade men socialt ifrågasatta genom en viss tveksamhet eller frågvishet. Det är inga av föräldrarna som diskuterar problematiken utifrån att de själva skulle förhålla sig annorlunda gentemot personer av annan härkomst eller utseende, utan beskrivningen gäller alltid den "gemene" områdes-bon och den generella upplevelsen. Till motsats så beskriver föräldrarna en sorg eller ett missnöje gentemot uppdelningen och barriären, samt den rasistiska undertonen de upplevt att andra personer boende besitter. Föräldrarna vill inte identifiera sig med den typen av boende där man vill bibehålla barriärer mot de med annan härkomst eller annan socioekonomisk förutsättning, utan föräldrarna vill hellre identifiera sig till den "moderna"

invånaren med större acceptans och självinsikt.

Avslutande diskussion

Föräldrarna i denna rapport har med stor omtanke delat med sig av sin upplevelse och tankar kring platsen där de bor. Deras deltagande är ovärderligt gentemot att skapa ökad kunskap mot att bättre förstå segregation ur ett invånarperspektiv, med det övergripande målet att på sikt agera på att minska och motverka segregation. Det här är 7 personer som delat med sig av sina individuella uppfattningar och personliga preferenser, där resultatet inte kan ses som generaliserbart utan mer som en titt in i några av stadens invånares uppfattning och liv.

Föräldrarna, särskilt de föräldrar som bott i Trollhättan under en längre tid, beskriver alla hur "folkmun" påverkar uppfattningen av stadens olika stadsdelar. Det gäller både för de positiva aspekterna av stadsdelarna, där barnvänligheten antas utifrån vad andra föräldrar berättat tillsammans med ett beskrivet lugnt utifrån en media-bild. Upplevelsen som föräldrarna beskriver finns bland gemene invånare är att INSP-området är tryggt och trevligt, och att föräldrarnas tilltro eller egna upplevelse av den bilden spelar in i hur man resonerar innan man flyttar in i området. Samma gäller upplevt negativa aspekter av stadsdelar i staden, där föräldrarna beskriver hur rykten, mediarepresentation och berättelser

skapar bilden av stadsdelar som är mindre bra. Detta är mer sant för de föräldrar som inte tidigare bott i Kronogården, Lextorp eller Sylte som är de stadsdelar som främst benämns som motpol till "bra" stadsdelar. Av de föräldrar som är uppvuxna i Trollhättan så är det flertalet som berättar att den bilden alltid har varit densamme, att bilden av de stadsdelarna lever kvar på samma sätt som positiva uppfattningar fortgår. Föräldrarnas upplevelse illustrerar hur positiva och negativa rykten, både utifrån mediaskrivelse och i samtal med andra personer som bedöms trovärdiga, påverkar deras initiala tankegångar om vilka platser de vill och kan tänka sig bo i.

Den främsta anledningen till att föräldrarna flyttat in i INSP-området är den positiva bilden och upplevelsen samt ett ökat behov för större bostad eller tomt. Till detta hör resonemang kring den goda uppväxtmiljön för barnen som grund i att man i förtroende till den uppfattade bilden av området väljer att flytta till INSP-området. Att föräldrarna väljer att lita på den beskrivna trivseln i området kan ha att göra med i frekvensen och ett högt antal vittnesmål som föräldrarna hört, exemplifierat av föräldrarna genom "alla säger" att området är lugnt, tryggt och trevligt. Det kan även kopplas till den rent ekonomiska faktorn av inflyttandet, där majoriteten av föräldrarna haft ett ekonomiskt kapital att bo i en stadsdel där villapriserna kan upplevas som höga. De höga villapriserna kan signalera en högre popularitet bland människor som har en högre socioekonomisk status,

något som kan signalera ett högre välstånd och mindre otrygghet.

Flera av föräldrarna beskriver konceptet "någonstans i mitten" som något positivt. Med det menar föräldrarna att de inte bor i ett utsatt område (exempel från föräldrarna, Kronogården) och inte heller i ett "finare" område (exempel från föräldrarna, Strömslund). Att föräldrarna inte vill bo i ett område som beskrivs i folkmun som ett "sämre" område i relation till deras boendepreferenser som föräldrar kanske inte är förvånande, utan även här styr bilden och uppfattningen om stadsdelarna vart familjerna som har valmöjligheter bosätter sig. Men föräldrarna beskriver att de har valt bort "bra eller finare" stadsdelar, och valt "mitten" i stället. Flera av föräldrarna beklagar sig över bilden och barriären gentemot stadsdelarna på andra sidan vägen respektive Sylte, och inga av föräldrarna beskriver ett ansvar gentemot den bilden som finns utan till större del en sorg över uppdelningen. Till detta finns möjligheten för en "blandområdes-mentalitet", där den "bättre" stadsdelen och boende där ses som i högre grad fientlig gentemot de utsatta stadsdelarna och boende där, och att föräldrarna inte vill identifieras med att vara i motsats mot de människorna som är bosatta i de stadsdelarna.

Flera föräldrar berättar om hur de hört andra boende i INSP-området uttala sig om barn och boende i de utsatta stadsdelarna, och vill inte identifieras sig med dessa uttalanden eller personer även fast personerna som talar på detta

vis mångt och mycket är grannar. Att föräldrarna berättar att det här är uttalanden de hört från boende i sin egen stadsdel pekar mot att det inte är övergripande en norm-upplevelse att vilja välja ett blandområde eller "något mitt i mellan" bland de boende i området, men att föräldrarna själva hellre identifierar sig med den bilden av området. En förälder exemplifierar att många som bor i området har bott där länge och att det kommer med en "konservativ" syn, medan de intervjuade föräldrarna i sådana fall förespråkar en större modernitet och mångkultur som en positiv aspekt, både i relation till samhällsuppbyggnad och som en berikande uppväxt för barnen.

I relation till att inte växa upp någonstans "för fint", om "fina" områden är motpolen till "sämre" områden som har en högre koppling till invandring och minoritetsbefolkning så är även de "fina" områdena större kopplat till en svenskhet och majoritetsbefolkning, där upplevelsen är att i exempelvis Strömslund så upplevs normen till större del vara välbärgade vita svenskar. Några av föräldrarna resonerar kring att växa upp i ett "helsvenskt" område berövar barnen i sin uppväxt eller på annat sätt utsätter de barn som själva inte har svensk bakgrund, där en blandad barngrupp och föräldragrupp utifrån etnicitet och socioekonomi i anslutning till barnens uppväxt upplevs som en positiv aspekt i skapandet av framtida hälsosamma vuxna människor. I det här scenariot är då de intervjuade föräldrarna snälla grannar till utsatta områden och

identifierar sig till den bilden, hellre än en avlägsen grupp.

Flera av föräldrarna tror att de bor kvar i området om 10 år, flera tror även att de bor kvar i samma bostad. De upplever tryggheten och lugnet som något stabilt som kommer fortgå framöver. Tryggheten existerar i relationen till hur andra människor använder den fysiska miljön, vilka aktiviteter som bidrar till ökad trygghet och vilka platser som upplevs ödsliga. När de blir tillfrågade vad som hade gjort att det flyttat så är den gemensamma bilden att ökad otrygghet och aspekter kopplade till social misär, så som missbruk och kriminalitet hade lett till att föräldrarna flyttat ut ur området. En förälder beskriver upplevelsen av att denna typ av beteende finns i större utsträckning i andra områden, och det återspeglas av den föräldern som upplever att stökiga ungdomar är på genomfart genom området och inte själva är boende i det.

Med koppling till den upplevda stabiliteten av tryggheten i området så kan det upplevas att otryggheten, om den skulle uppkomma, såvida hade varit en inflyttad otrygghet eller en förbigående otrygghet. Att bo i närheten till områden som upplevs mer otrygga än INSP-området kanske inte känns lika hotande då föräldrarna har möjligheten att flytta om den sociala misären skulle öka. Det är ingen av föräldrarna som uppger att de hade flyttat om området upplevs bli mindre blandat, ingen uppger att de skulle flytta om det blir för svenskt eller för vitt. Även fast ingen av föräldrarna

beskriver att det är så de vill se sitt område vara socialt uppbyggt så uppkommer det inte som en negativ förändring som hade föranlett en flytt trots hur viktigt blandning några av föräldrarna beskriver att det är.

Några av de intervjuade föräldrarna har tidigare själva bott i Kronogården/Lextorp/Sylte. De föräldrarna beskriver i högre grad positiva relationer och mötesplatser de och deras barn använder i dessa områden. De beskriver även i högre grad en större uppskattning för den geografiska närheten till dessa områden, och upplever inte barriärerna gentemot Kronogården/Lextorp via E45:an eller Sylte via förändrad bostadsform i samma utsträckning som övriga föräldrar. Dessa familjers vardagliga flöde in i dessa stadsdelar är ökat utifrån den tidigare associationen och skapar ett större användande. Föräldrarna som är utflyttade hänvisar till behovet av en annan typ av bostad samt större möjlighet till bättre skola, men kan själva identifiera sig närmare med de utsatta stadsdelarna och personerna som bor i dem. Föräldrarnas berättelser pekar mot ett närhetsskapande genom användning av den fysiska miljön så som butiker, verksamheter och bostadsområden genom både relationer och behov.

De utflyttade föräldrarna har egen historia i områden som säkerligen påverkar deras upplevelse av området, men möjligtvis även genom ett vardagligt användande av områdena fortsättningsvis efter utflytten så

upplevs de närmare än för de föräldrar som sällan eller mindre använder dessa områden. De föräldrarna beskriver i stället till större del en barriär, både fysisk och social gentemot dessa områden. Dessa barriärer återskapar och förstärker segregationen genom den fysiska uppbyggnaden av miljön, där den breda E45:an ger en tydlig fysisk gräns åt ena hållet. I relation mot Sylte så är det främst bostadsformerna som upplevs skapa barriär, där villorna representerar levernet i Skoftebyn och anslutande Karlstorp och lägenhetshus representerar Sylte. Ingen av dessa barriärer är enbart fysisk utan återfinns även i en social separation. Separationen gentemot Sylte beskrivs delvis som socioekonomisk, exemplifierat genom möjligheten att bo i egenägd villa jämfört med att hyra eller köpa en lägenhet som kräver ett mindre ekonomiskt kapital. Den typen av separation återfinns även i INSP-området, där en högre koncentration av hyres- och bostadsrätter återfinns i ett geografiskt område medan villorna finns i högre koncentration i ett annat. Blandningen beskrivs som svår att nå eftersom människor från olika ekonomiska bakgrunder har svårt att bosätta sig på platser där kostnaden att köpa eller hyra är för hög. Den sociala blandningen hänger här kraftigt samman med den fysiska möjligheten, där vissa personer har begränsade valmöjligheter.

Slutsatser

Dessa sju föräldrar har mellan sig 15 barn, och är omslutna av sociala relationer till släkt, partners, vänner, jobbkamrater, grannar och andra barns föräldrar. Deras intervjuer är inte generaliserbara på den större gruppen som är småbarnsföräldrar boende i Trollhättan, men kan bidra till en större kunskap om stadens invånare utifrån personliga berättelser och upplevelser. De kommer från en grupp, småbarnsföräldrar, som är definierade av sina behov och preferenser i relation till sin bostadsmiljö, där vi kan lära oss mer om deras val och deras egen upplevelse av platsen där de bosatt sig med sin familj.

I en del av den bilden som föräldrarna till stor del beskriver om sig själva är att de har påverkats av den upplevda uppfattningen och upplevelsen av sin egen stadsdel men också andra stadsdelar. Deras flytt in i området kantas av berättelser och bilder av området från andra i staden och andra som redan är bosatta i INSP-området. Några av föräldrarna som är uppvuxna i Trollhättan har sedan barnsben haft samma upplevelse av området som de har idag, ett lugnt och tryggt område. Samma gäller föräldrarnas uppfattning om andra stadsdelar, där "folkmun", den gemene invånarens uppfattning om mer utsatta stadsdelar, skapar bilden av större och djupare barriärer gentemot närliggande segregerade stadsdelar. För de intervjuade föräldrarna så beskrivs detta som en tråkig bild, en sorglig bild där barriärer gentemot dessa stadsdelar

beskrivs i negativa ord. Utifrån perspektivet att föräldrarna bor i ett potentiellt blandområde, samt att flertalet av föräldrarna själva bott i stadens segregerade stadsdelar, upplevs det från föräldrarna att det finns potential till en viss "blandstads-mentalitet" som förhåller sig mer accepterande och "modern" i förhållningssätt till stadens segregerade stadsdelar. Den mentaliteten är även kopplat till att flertalet av föräldrarna inte vill bo i områden som upplevs "helsvenska" eller på annat sätt i social bemärkelse i motsats till stadens utsatta stadsdelar. Dock, så har majoriteten (6 av 7) köpt villa där det för nuvarande bor, vilket pekar mot ett ekonomiskt kapital att ha större valmöjligheter i relation till platsen där de väljer att bo. Hotet av en ökad social misär i området känns orealistiskt enligt föräldrarna, men en del av den minskade orosbilden kan vara i del att föräldrarna har möjligheten att förflytta sig vid en sådan utveckling.

Föräldrarnas berättelser handlar även till stor del om närhet, inte minst en upplevd närhet. Närheten beskrivs både i geografiska termer, vilka behov uppfylls i området men även att den upplevda närheten påverkas av tillgänglighet och användning. De föräldrar som använder mötesplatser och områden utanför INSP-området upplever också en större närhet och associering till dessa, bland annat de föräldrar som besöker stadsdelarna Kronogården/Lextorp i högre frekvens än andra föräldrar samt tidigare själva har varit bosatta i området. Här beskrivs inte barriärer eller avstånd gentemot dessa

områden som lika kraftiga, utan man uppskattar i stället närheten till dessa platser. Möjligheten att förflytta sig enkelt, till exempel genom busstrafik, stråk för gångtrafik och cykeltrafik samt vägar till värdefulla mötesplatser och relationer ökar i föräldrarnas fall upplevelsen av närhet och ökar användningen. Tillgängligheten för förflyttning påverkar även barnens möjligheter till en högre rörelsefrihet i staden, där barnen i äldre åldrar själva kan förflytta sig mellan fysiska platser. Föräldrarna upplever tillgängligheten till barnens aktiviteter och skolgång som upplagt för att i framtiden fortsatt vara boende i området, där familjen inte behöver flytta för att uppfylla sina behov.

Föräldrarnas berättelser är ett kapitel ur en mycket större bok, hur minskar och motverkar vi segregationen genom en ökad blandning i boende och en ökad blandad användning av fysiska platser i staden. För föräldrarna så är det både i en grundläggande attityd där föräldrarna till större del representerar en grupp med preferens för ett blandområde och högre acceptans med medvetenhet för sociala och fysiska barriärer, men också en grupp med valmöjligheter att flytta om hotet av ökad social misär skulle öka. I den ökade tillgänglighet för rörelse mellan platser så är det både föräldrarna och barnens mötesplatser och relationer från dessa som kan agera som ett blandat möte av olika grupper av människor, där föräldrarna ser stora möjligheter för möten i andra delar av staden.

Referenser

Sunnemark, L., Sunnemark, F. & Assmo, P. (2021). *Segregationen i Trollhättan: en lägesrapport*. Rapporter i korthet. Trollhättan: Mångfaldscentrum, Högskolan Väst.

Karlsson, E., Westin-Lundqvist, W., Gahnström, E., Assmo, P. & Sunnemark, F. (2021) *Stadsdelsexperter: Invånares röster i ett blandområde i Trollhättan*. Rapporter i korthet. Trollhättan: Mångfaldscentrum, Högskolan Väst.

Hemnet (2022) *Alla slutpriser för hus - Skoftebyn, Trollhättans Kommun*. [Alla slutpriser för hus - Skoftebyn, Trollhättans kommun - Hemnet](#) (Hämtad 2022-03-30)

Niedomysl, T. (2008). *Residential preferences for interregional migration in Sweden - demographic, socio-economic and geographical determinants*. *Environment and Planning A* 40(5): 1109-1131.